

THẾ VẬN HỘI BẮC KINH

- Cuộc đua không chỉ trên sàn đấu

PGS. PHÙNG VĨNH PHÙ

Đại học Trung Sơn, Trung Quốc

Thế vận hội Olympic lần thứ 29 sẽ được tổ chức tại Bắc Kinh vào tháng 8 năm nay. Đây là niềm vui của thế giới, đặc biệt đối với Bắc Kinh đó lại càng là sự kiện lớn. Kể từ năm 1898, khi Thế vận hội đầu tiên được ra đời, đã có 25 lần Olympic được tổ chức (do Chiến tranh thế giới lần thứ hai, Thế vận hội lần thứ 3 chỉ tổ chức thành công được một nửa). Trung Quốc đã rất nỗ lực để trở thành nước chủ nhà của Thế vận hội năm 2008, đó là niềm vinh dự lớn lao đối với nhân dân Trung Quốc.

Từ một nước yếu kém về thể thao đến khi trở thành một cường quốc, con đường đi đến Thế vận hội của Trung Quốc không hề đơn giản

Năm 1932 Đoàn đại biểu của Trung Quốc lần đầu tiên tham dự Thế vận hội nhưng đã bị loại ngay trong vòng đấu loại. Trung Quốc vốn mang theo đoàn đại biểu gồm 3 người, nhưng một vận động viên trong cuộc thi vòng loại 100 m và 200 m đã bị thua cuộc.

Năm 1936, đoàn đại biểu của Trung Quốc lần thứ hai tham dự Olympic, đoàn gồm 69 vận động viên, ngoài ra còn có đội biểu diễn võ thuật và đoàn khảo sát thể thao. Trong cuộc thi lần đó, đoàn Trung Quốc tham dự 6 môn thi là điền kinh, bơi lội, karate, cử tạ, đua xe đạp, bóng rổ và bóng đá, nhưng cũng đã bị loại ngay trong vòng đấu loại.

Năm 1956, Trung Quốc đã chuẩn bị đoàn đại biểu để tham dự Thế vận hội, song vấn đề Đài Loan đã cản bước đi này của Trung Quốc.

Năm 1988, đoàn đại biểu của Trung Quốc đã chính thức tham gia Olympic lần thứ 23. Trong lần này, đoàn Trung Quốc đã gặt hái được 15 huy chương vàng, 8 huy chương bạc, và 9 huy chương đồng. Nếu tính theo số huy chương vàng, Trung Quốc đứng thứ tư trên thế giới.

Thế vận hội tại Athen năm 2004, đoàn Trung Quốc đã đạt được 32 huy chương vàng, 17 huy chương bạc, 14 huy chương đồng, đứng vị trí thứ hai về số huy chương vàng, từ đó đã bước chân

vào vị trí cường quốc thể thao trên thế giới.

Con đường xin đăng cai Thế vận hội của Trung Quốc vô cùng khó khăn

Năm 1988, Trung Quốc xin đăng cai Thế vận hội tổ chức năm 2004 nhưng bị thua bởi một phiếu bầu.

Đến năm 2002, lại một lần nữa Trung Quốc xin đăng cai Thế vận hội năm 2008, thông qua 2 lần bỏ phiếu đã vượt qua Osaka (Nhật Bản), Paris (Pháp), Toronto (Canada) và Istanbul (Thổ Nhĩ Kỳ) một cách dễ dàng, và đạt được quyền chủ nhà tại Thế vận hội năm 2008.

Đã có người đứng từ góc độ kinh tế và chính trị để phân tích việc tổ chức thành công Thế vận hội Bắc Kinh có những ảnh hưởng như thế nào? Nhưng đối với mấy trăm nghìn người đổ dồn đến các con phố của Bắc Kinh để chúc mừng cho sự kiện này thì việc thành công đăng cai Thế vận hội Bắc Kinh có một ý nghĩa biểu trưng vô cùng quan trọng, nó bao hàm ý nghĩa về một đất nước đã trải qua sự nỗ lực phấn đấu không ngừng và một thời gian dài bị áp bức cuối cùng đã có được sự công nhận của cộng đồng quốc tế.

Thế vận hội Olympic là một cuộc thi đấu thể thao với quy mô lớn nhất và chất lượng cao nhất thế giới. Thế vận hội và chính trị không có quan hệ trực tiếp với nhau, nhưng chắc chắn là có liên quan gián tiếp. Sự quyết liệt của Olympic không chỉ có trên đấu trường mà sự quyết liệt vô hình dường như vẫn xuất hiện ở ngoài sân đấu. Thủ đô Bắc Kinh tập trung hết sức đầu tư về con người và

tài sản để tổ chức Olympic. Vậy Thế vận hội có thể đem lại những thuận lợi gì cho Trung Quốc? Tôi nghĩ có mấy điểm giản đơn xin được nêu dưới đây:

Thứ nhất, nâng cao địa vị quốc tế của Trung Quốc. Theo thông tin chính thức thì dùng thể thao ngoại giao thúc đẩy ngoại giao quốc gia là một điểm mạnh của Trung Quốc. Trước đây, Trung Quốc và Hoa Kỳ thiết lập quan hệ ngoại giao kiểu “ngoại giao bóng bàn”. Mượn lời của các vị lãnh đạo Trung Quốc đó là “quả bóng nhỏ đẩy quả bóng lớn”. Hiện nay 100 vị lãnh đạo của các nước trong đó có Tổng thống Hoa Kỳ đang chuẩn bị đến Bắc Kinh để tham dự lễ khai mạc. Có thể tưởng tượng ra rất nhiều các hoạt động ngoại giao sẽ được diễn ra trong quá trình khai mạc và sau khai mạc.

Thứ hai, Thế vận hội sẽ tăng cường tình đoàn kết trong nhân dân Trung Quốc. Kể từ khi Trung Quốc xin đăng cai thành công Thế vận hội, cùng cống hiến sức lực vì sự đấng quang của tổ quốc đã trở thành niềm quan tâm chung của hơn 1,3 tỷ dân Trung Quốc. Cuộc đua ngựa được tổ chức ở Hồng Kông, ngọn đuốc Olympic được chuyển qua Hồng Kông thể hiện được ý nguyện và tình cảm của nhân dân và Chính phủ Trung Quốc. Do cục diện của Đài Loan gây nên rào cản, vì thế lễ rước đuốc qua Đài Loan sẽ không được thực hiện, điều đó quả là một tiếc nuối đối với nhân dân.

Thứ ba, Thế vận hội sẽ là cơ hội để phát huy văn hoá Trung Hoa. Các nhà tổ chức Olympic Bắc Kinh sẽ thiết kế những biểu tượng hội nghị, con vật may mắn, huy chương, tay cầm của ngọn đuốc đều mang đậm bản sắc văn hoá của

Trung Quốc. Buổi khai mạc sẽ là một buổi biểu diễn để giới thiệu tới toàn thế giới nền văn hoá đầy mê lực và tinh túy nhất của Trung Hoa.

Thứ tư, Thế vận hội có tác dụng nâng cao khả năng của một cường quốc thể thao. Olympic là nơi hội tụ được nhiều anh tài đến từ khắp nơi trên thế giới. Với lợi thế là một chủ nhà, Trung Quốc sẽ mời rất nhiều giới thể thao nổi tiếng đến Bắc Kinh tham quan trao đổi các trận đấu. Từ đó học tập tiếp thu kinh nghiệm của các vận động viên ưu tú. Và các hoạt động thể dục thể thao bảo vệ sức khoẻ toàn quốc cũng sẽ phát triển mạnh mẽ bởi Thế vận hội lần này.

Có thể nói rằng, Thế vận hội Bắc Kinh sẽ nâng cao sức mạnh mềm của Trung Quốc.

Con đường chuẩn bị Thế vận hội của Trung Quốc vô cùng gặp gởnh

Những thách thức mà Chính phủ Trung Quốc gặp phải trước tiên là vấn đề trong nước. Các nhân sĩ trên thế giới đã có rất nhiều đánh giá khác nhau về Chính phủ Trung Quốc. Tôi cho rằng nếu loại bỏ đi các nhân tố xấu mang tính chệ bai công kích, thì quả thực Trung Quốc vẫn còn có những điều chưa tốt. Ví dụ: Chất lượng không khí ở Bắc Kinh luôn trở thành một đề tài. Mặc dù Ủy ban Olympic đã có nhiều cuộc kiểm tra giám sát các đấu trường Bắc Kinh và cũng cho rằng chất lượng không khí ở đây “cơ bản phù hợp”, song rõ ràng là còn rất nhiều điểm mà nước chủ nhà vẫn cần phải cải tiến hơn nữa. Ngoài ra, giao thông ở Bắc Kinh luôn trong tình trạng không thông suốt, thiếu nước cung cấp, vấn đề mất an toàn thực phẩm của

Trung Quốc còn xảy ra nhiều, nếu trong thời gian diễn ra Thế vận hội, những vấn đề này vẫn chưa được giải quyết, chắc chắn sẽ gây nên ảnh hưởng vô cùng xấu.

Thế vận hội sẽ kiểm tra năng lực quản lý và phối hợp, năng lực đối phó với các sự việc phát sinh của Chính phủ Trung Quốc, cũng là dịp để khảo nghiệm trình độ quản lý của Trung Quốc trên các lĩnh vực như tổ chức tổng hợp các cuộc đấu thể thao, an toàn vệ sinh, trị an xã hội, tố chất người dân, bảo đảm hậu cần, quản lý xuất nhập cảnh, ứng phó với các fan bóng đá gây scandal (Trung Quốc vẫn chưa có được kinh nghiệm để xử lý với các vụ scandal lớn do fan bóng đá gây ra).

Trung Quốc chỉ có cách duy nhất là tự chiến thắng mình mới có thể vượt qua được những khó khăn đó, giành được thắng lợi ở ngoài các trận đấu và trả lời thế giới một cách thuyết phục.

Cũng như nhiều kỳ Thế vận hội khác, các vận động viên đến từ khắp nơi trên thế giới sẽ thi đấu quyết liệt để giành huy chương. Nhưng những khốc liệt đối với Trung Quốc ở Thế vận hội lần này không chỉ ở trên sàn thi đấu mà còn diễn ra khùng khiếp hơn, tàn khốc hơn ở ngoài sàn thi đấu. Đó là do Chính phủ Trung Quốc đang phải ứng phó với rất nhiều áp lực và thách thức chính trị trong và ngoài nước.

Trước tiên, nói tới những áp lực và thách thức về chính trị quốc tế mà Chính phủ Trung Quốc phải ứng phó. Biểu hiện chính ở hai điểm dưới đây:

Trung Quốc là một trong rất ít nước XHCN trên thế giới còn tồn tại do ĐCS lãnh đạo, điều này luôn khiến cho một số

nước khó chịu. Cổ ngữ có nói “thụ đại chiêu phong” (cây to hứng gió lớn), bắt đầu kể từ thời khắc Trung Quốc xin dâng cai Thế vận hội, những phần tử phản Hoa hoặc có quan hệ không tốt với Trung Quốc đã có mưu và mưu kế để ngăn cản và kìm hãm việc này.

Trên thế giới, vấn đề “nhân quyền” được lợi dụng tối đa để phản đối Olympic Bắc Kinh, trong đó “con bài” là vấn đề Dafur- Sudan.

Tác giả không đề cập tới nhiều về vấn đề Sudan trong bài viết này mà chỉ đơn giản nói tới mâu thuẫn xung đột mà vấn đề Sudan can thiệp tới là dân tộc, chủng tộc, tài nguyên, lợi ích của các nước xung quanh.

Về vấn đề Sudan, Chính phủ Trung Quốc luôn chủ trương bảo vệ chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ của Sudan, thông qua đàm phán và thương lượng hoà bình thúc đẩy giải quyết vấn đề chính trị ở Sudan. Thông qua đàm phán để thực hiện hoà bình, ổn định và xây dựng lại nền kinh tế là xuất phát điểm cơ bản nhất của Trung Quốc trong việc xử lý vấn đề Sudan. Chính phủ Trung Quốc ủng hộ và chấp hành hàng loạt các quyết sách có liên quan tới vấn đề Sudan mà Liên hợp quốc đã đưa ra, tán thành và ủng hộ việc Liên minh châu Phi phát huy vai trò tích cực của mình trong vấn đề này. Ngoài ra Chính phủ Trung Quốc cũng đã có hàng loạt biện pháp để giúp đỡ Chính phủ và nhân dân Sudan giải quyết vấn đề chính trị tại Dafur. Những biện pháp bao gồm:

Chính phủ Trung Quốc cử phân đội công binh gồm 315 người, trong đó 140 người đã có mặt. Tại đây, họ đã triển

khai rất nhiều công việc hiệu quả, như xây dựng doanh phòng, gánh nước, san đường, san phẳng đất, xây lại hàng rào cho đội quân gìn giữ hoà bình. Công việc xuất sắc và hiệu quả đó đã nhận được sự đánh giá cao của Liên hợp quốc. Ngoài ra có 175 người đang tích cực chuẩn bị để xuất phát lên đường.

Trung Quốc còn làm được rất nhiều việc trong công tác viện trợ nhân đạo đối với Sudan. Giữa năm ngoái, hơn 5 khoản tiền viện trợ phát triển nhân đạo đã được cung cấp cho Sudan với giá trị gần 11 triệu USD. Các công ty Trung Quốc đầu tư 50 triệu USD viện trợ cho việc xây dựng dự án cung cấp nước và trường học tại khu vực phía Nam của Dafur.

Chính phủ Trung Quốc cũng sẽ cung cấp 90 triệu USD ưu đãi, viện trợ cho khu vực phía Bắc của Dafur trong công trình cung cấp nước. Công trình này sẽ được nhanh chóng khởi công, thêm nữa một bệnh viện và một trường học ngay lập tức cũng sẽ được xây dựng. Các công ty của Trung Quốc tại đó cũng đã quyên góp 1.500.000 đô la tiền mặt, dùng để xây dựng các hạng mục dân sinh, hai công ty Trung Hưng và Hợp Hoa của Trung Quốc cũng đã quyên góp hàng triệu USD để mua những thiết bị dạy học, điện tín, vi tính để cho nhân dân vùng Dafur được sử dụng.

Thế nhưng, do Chính phủ Trung Quốc và một số các quốc gia phương Tây đã không có lập trường giống nhau về vấn đề Dafur, nỗ lực thực sự của Trung Quốc đã chịu sự chỉ trích cực đoan từ các chính khách phương Tây. Họ đã coi mối quan hệ kinh tế bình thường giữa Trung Quốc và Sudan là việc để cổ vũ cho hành

động “diệt chủng” của Chính phủ Sudan, thậm chí còn gắn vấn đề Sudan với Thế vận hội Olympic 2008, cổ vũ cho việc ngăn chặn Thế vận hội Bắc Kinh. Cách làm này không những bị Chính phủ Trung Quốc phản đối quyết liệt mà còn bị rất nhiều các quốc gia khác trên thế giới phải lên tiếng. Tổng thư ký Liên hợp quốc Bankimun cũng đã từng nói, vấn đề Sudan và Thế vận hội Olympic Bắc Kinh là hai việc không hề liên quan tới nhau. Ông nhấn mạnh rằng ông cũng rất hiểu và tán thành Trung Quốc luôn dốc hết lực lượng của mình trong việc giải quyết vấn đề Sudan.

Tháng 2 năm nay, đạo diễn người Mỹ Steven Allen Spielberg đã lấy vấn đề Sudan làm lý do để từ chối làm cố vấn nghệ thuật Olympic Bắc Kinh cũng chính là lúc làn sóng một số người phương Tây mượn vấn đề Sudan ngăn cản Thế vận hội Olympic đã lên tới cao trào.

Người phát ngôn của Trung Quốc ngày 14 - 2 cũng đã có bài phát biểu trước hàng loạt báo giới: Thế vận hội là ngày hội thể thao lớn của nhân dân thế giới, tổ chức thành công Thế vận hội cũng là nguyện vọng chung của nhân dân các nước. Việc “đánh đồng” vấn đề Sudan và Olympic Bắc Kinh hoàn toàn không có lợi trong việc giải quyết vấn đề Sudan, đi ngược lại tinh thần thể thao Olympic và phi chính trị hoá.

Ông Rogger, Chủ tịch Ủy ban Olympic quốc tế trước tiên đã có những thái độ rõ ràng. Trong lần trả lời phỏng vấn dài 24 của truyền hình Pháp đã nói: “Không nên yêu cầu Ủy ban Olympic giải quyết tất cả các vấn đề toàn cầu”.

“Nó không hề ảnh hưởng đến chất lượng của Thế vận hội, Thế vận hội Bắc Kinh còn to lớn hơn rất nhiều so với từng cá nhân. Không nên để Ủy ban Olympic tác động đến phương diện chính trị”. Ông Rogger còn nói, ông không hề lo lắng Thế vận hội Bắc Kinh sẽ gặp phải cản trở mà còn cho rằng đừng nên lấy Ủy ban Olympic giải quyết các vấn đề toàn cầu. Ông nói: “Tôi không sợ cản trở, bởi vì các nhân vật chính trị đều biết rằng, việc cản trở chỉ có thể khiến những người tổ chức gây rối sẽ bị trừng phạt”. Còn về vấn đề ông Steven quyết định từ bỏ chức vụ Ủy ban Olympic, ông Rogger cũng hoàn toàn tôn trọng quyết định này. Nhưng ông cũng cho rằng: “Thế vận hội Olympic quốc tế không liên quan đến quyết định của ông ấy. Ông ấy đã ra đi và đây là quyết định của ông ấy. Thực sự ông ấy đã có rất nhiều ý kiến sáng tạo hay cho buổi lễ khai mạc nhưng sự vắng mặt của ông ấy không gây ảnh hưởng đến bản chất của Thế vận hội.” Ông Rogger đặc biệt cảnh cáo, nếu các vận động viên lợi dụng Thế vận hội làm võ đài chính trị thì sẽ bị phạt cảnh cáo, ông nói: “Ủy ban Olympic quốc tế là một tổ chức thể thao, không phải là một tổ chức chính trị.” Đồng thời ông cũng nhận định rằng: “Thế vận hội nhất định sẽ đem đến những điều tốt đẹp cho sự phát triển của Trung Quốc”, bởi vì khi tổ chức Thế vận hội quốc tế, Trung Quốc sẽ có thể mở cửa với các khu vực khác trên thế giới. Người chấp hành có chức vị cao nhất Thế vận hội Olympic Mỹ, ông Shearer cũng nói “Võ đài Thế vận hội không phải là nơi các vận động viên thể hiện chủ trương chính trị của mình.”

Khi chỉ còn đây 6 tháng nữa là đến buổi lễ khai mạc Thế vận hội, bài báo được đăng ngày 8 - 2 trên tờ “Nước Mỹ ngày nay” - tờ báo mang tính toàn quốc lớn nhất nước Mỹ có nội dung rằng: Về việc một số tổ chức cấp tiến quốc tế dựa vào những vấn đề nhân quyền, Dafur để tìm kiếm những nước ngăn chặn Thế vận hội Bắc Kinh. Người phát ngôn của Chính phủ Mỹ trả lời: Lập trường của Chính phủ Mỹ không thay đổi “lập trường hiện nay của chúng tôi là: chúng tôi không thể ủng hộ cho việc hô hào ngăn chặn Olympic Bắc Kinh.”

Trong tiếng “ngăn chặn” huyền ảo thì một số phương tiện thông tin ở các nước phương Tây đã đóng vai trò không tồi. Ngày 14-2 năm nay, báo “Independence” của Anh đã cho đăng một bản tuyên bố là văn kiện có ký tên của 80 người trong đó có 8 người đoạt giải Nobel và ông Rogger - Chủ tịch Ủy ban Olympic quốc tế, yêu cầu Trung Quốc gây áp lực cho Sudan. Về vấn đề này ông Rogger đã hưởng ứng tán thành nhưng không hề kí kết văn kiện có liên quan nào. Chủ tịch Ủy ban Olympic nước Anh, ông Jover cũng cho rằng lấy khủng hoảng Dafur để ngăn chặn Olympic Bắc Kinh không hề thoả đáng, thậm chí còn có thể gây thêm phiền phức. Báo “Independence” ngày 14 thừa nhận những sai sót liên quan đến việc ký tên.

Thứ hai, bóng đen của thế lực khủng bố quốc tế.

Vào ngày 5 - 9 - 1972, đúng lúc Thế vận hội lần thứ 20 được tổ chức tại Munich (Đức), bỗng nhiên xảy ra vụ án mạng lớn tại Munich làm kinh hoàng cả thế giới. Lúc đấy vào khoảng 4 giờ sáng,

mọi người đều đang chìm trong giấc ngủ say, toàn cảnh Thế vận hội tĩnh mịch, 8 tên phần tử khủng bố “Tháng 9 đen” của Palestín có trang bị vũ trang, lợi dụng màn đêm đã vượt qua lưới thép gai của khu vực Thế vận hội, xông vào số nhà 31 phố Connolly nơi đoàn đại biểu Ixaen đang ở. Các phần tử khủng bố đã cưỡng ép và giết hại 9 vận động viên và hai huấn luyện viên của Ixaen. Thế vận hội buộc phải dừng lại một ngày và đây là sự kiện khủng bố lần đầu tiên trong lịch sử Thế vận hội.

Tuy các thế lực khủng bố quốc tế cho đến nay vẫn chưa công khai chuyển sang Thế vận hội Olympic Bắc Kinh nhưng riêng tôi cho rằng nguy cơ khủng bố mà Thế vận hội Olympic 2008 gặp phải không thể coi nhẹ. Lý do là: Thế lực chủ nghĩa khủng bố quốc tế nổi dậy.

Xung đột lợi ích quốc gia toàn cầu, xung đột giữa dân tộc – tôn giáo ngày càng gay gắt, phức tạp.

Cấu kết giữa thế lực khủng bố trong nước và thế lực khủng bố quốc tế; nhìn từ góc độ khác, việc nhà nước Trung Quốc mở cửa dễ dàng mang lại cơ hội cho các phần tử khủng bố.

Những thử thách và đe dọa từ trong nội bộ Trung Quốc

Những thử thách và đe dọa từ trong nội bộ Trung Quốc chủ yếu có 3 thế lực gây chia rẽ đất nước.

Thứ nhất, sự khiêu khích của thế lực đòi Đài Loan độc lập: Thế lực đòi Đài Loan độc lập với người đại diện là Trần Thủy Biển luôn tổ chức các hoạt động

chia rẽ ở Đài Loan. Trong khi Thế vận hội Olympic sắp diễn ra, chúng không những phản đối ngọn đuốc Thế vận hội đi qua khu vực Đài Loan mà còn cố động mạnh mẽ việc gia nhập Liên hợp quốc ở Đài Loan, thử thách gián tiếp chính phủ của Trung ương đối với chính sách Đài Loan.

Thứ hai, sự khiêu khích của thế lực đòi Tân Cương độc lập.

Vấn đề Tân Cương đòi độc lập liên quan đến lịch sử, dân tộc, tôn giáo và môi trường xung quanh, còn có nhiệm vụ kép của những nước lớn phương Tây trong vấn đề phòng chống khủng bố, về khách quan, đã khuyến khích thế lực này. Việc Tân Cương đòi độc lập biểu hiện cụ thể ở thế lực chia rẽ, thế lực khủng bố và thế lực cực đoan tôn giáo. 3 thế lực này đe dọa nghiêm trọng đến sự ổn định ở Tân Cương. Bắt đầu từ những năm 90 của thế kỉ XX, chúng đã tạo ra hàng loạt vụ nổ, ám sát và bạo loạn vũ trang ở Tân Cương. Mục đích của chúng là chia rẽ đất nước, thành lập một nước “Đông Turkestan”. Từ những năm 90 của thế kỉ XX đến nay, 3 thế lực ở khu vực Tân Cương (thế lực chia rẽ dân tộc, thế lực khủng bố bạo lực và thế lực cực đoan tôn giáo) tương đối hung hãn, đã tạo ra rất nhiều vụ khủng bố. Tháng 9 - 2002, Liên hợp quốc đã đưa “Đông Turkestan” vào danh sách tổ chức khủng bố quốc tế. “Cuộc vận động Islam của Đông Turkestan” chỉ là một trong số rất nhiều tổ chức khủng bố “Đông Turkestan”. Chúng và những tổ chức “Đông Turkestan” khác như “Tổ chức giải phóng đông Turkestan”, “Đại hội đại

biểu thanh niên Duy Ngô Nhĩ thế giới”, “Trung tâm tin tức Đông Turkestan” cũng chỉ huy thực hiện, tài trợ rất nhiều cho hoạt động khủng bố. “Thế lực khủng bố “Đông Turkestan” là một phần của thế lực khủng bố quốc tế. Một số thành viên của chúng đã từng tham gia huấn luyện khủng bố ở căn cứ” của Bin Laden. Tiêu diệt 3 thế lực “Đông Turkestan” này cũng là một phần trong việc đấu tranh chống khủng bố quốc tế. Theo tin tình báo mà phía cảnh sát Trung Quốc được biết, hiện nay tổ chức Tân Cương đòi độc lập đang tiến hành chuẩn bị, rất có thể sẽ bất ngờ phát động khủng bố tại Olympic Bắc Kinh, thậm chí là đòn vũ khí sinh học bất ngờ.

Ngày 5 - 1 năm nay, một nhóm bạo đồ có vũ khí đòi Tân Cương độc lập toan tính phát động đòn đánh vũ trang bất ngờ. Trong quá trình lùng bắt tội phạm của cảnh sát Tân Cương, các phần tử khủng bố bạo lực này đã tiến hành chống cự vũ trang. Cảnh sát Tân Cương đã bắn chết ngay 18 tên khủng bố, bắt sống 17 tên, tước được 22 quả bom tự chế, hơn 1500 quả bom bán thành phẩm. Hiện vẫn còn một số phần tử khủng bố bỏ trốn.

Ngày 7 - 3 năm nay, các phần tử Tân Cương đòi độc lập mưu tính lập một vụ tai nạn hàng không trên máy bay của hãng hàng không Phương Nam, chuyến bay từ Urumsı đến Bắc Kinh đã bị tiếp viên và nhân viên bảo vệ trực ban của hãng hàng không chế ngự. Máy bay đã gấp rút hạ cánh ở Lan Châu. Âm mưu phá hoại của thế lực này một lần nữa bị đập tan.

Đối với thế lực khủng bố đòi Tân Cương độc lập, chính sách của Trung ương Trung Quốc là đòn đánh nghiêm khắc cực độ, kiên quyết bảo vệ sự an toàn và thống nhất đất nước, kiên quyết bảo vệ Thế vận hội Olympic Bắc Kinh. Hiện nay Ủy ban tổ chức Thế vận hội Olympic Bắc Kinh đã đẩy nhanh công tác bố trí chống khủng bố đã sắp xếp tác chiến quân sự, tham gia hành động cấp thiết chống khủng bố ở Thế vận hội, và sẽ coi tổ chức này là kẻ thù hàng đầu của việc đảm bảo an ninh cho Thế vận hội.

Thứ ba, sự khiêu khích của thế lực đòi Tây Tạng độc lập.

Về phương diện chia rẽ đất nước, phá hoại Thế vận hội Bắc Kinh, thế lực này cũng không thua kém gì thế lực đòi Tân Cương độc lập.

Theo bản tin tiếng Trung trên mạng BBC của Anh, tháng 1 năm nay Đạt Lai Lạt Ma, người đứng đầu tôn giáo lưu vong Tây Tạng khi trả lời phỏng vấn đài ITV của Anh đã nói rằng, trong thời gian Thế vận hội Bắc Kinh, ông đã ủng hộ người Tây Tạng “tổ chức phản đối kháng nghị hoà bình của tổ chức thống trị Bắc Kinh tại Trung Quốc.”

Tin này của Đạt Lai Lạt Ma vẫn chưa được truyền đi mà ở các khu vực như Lasha và khu tự trị dân tộc Tạng **Cam Nam** - Cam Túc - Tân Cương đã xảy ra những cuộc nổi loạn nghiêm trọng. Chiều ngày 10 - 3, 300 nhà sư ở hai ngôi chùa ở thành phố Lasha đã không coi trọng pháp luật nhà nước và chế độ quản lý chùa chiền có liên quan, đã mưu tính xông vào khu thành phố Lasha gây rắc rối. Họ hô các khẩu hiệu như “cờ sư tử

Tuyết Sơn”, “Tân Cương độc lập”. Từ ngày 11 đến ngày 13 - 3, nhà sư ở các chùa tiếp tục tụ tập, hô hào khẩu hiệu phản động, coi sự kiểm chế các nhân viên công tác bảo vệ trật tự của chúng ta là đơn giản, ném đá, hát vôi, nước sôi làm cho mười mấy cán bộ và cảnh sát đang thi hành công vụ bị thương, nhiều người đã bị trọng thương.

Ngày 14 - 3, việc gây rối trở nên nghiêm trọng hơn. Một số kẻ làm loạn bắt đầu đứng tụ tập trên phố Bakuo – Lasha, chúng hô hào khẩu hiệu chia rẽ và cùng lúc tiến hành các hành động như đánh đập, cướp giật, đốt phá và xông vào đồn công an, cơ quan chính quyền, cướp ngân hàng, cửa hàng, trạm bán xăng, chợ... Chúng đã gây ra thiệt hại nặng nề cho tính mạng và tài sản của quần chúng nhân dân, phá vỡ nghiêm trọng trật tự và ổn định xã hội thành phố Lasha. Có chứng cứ thuyết phục cho rằng, vụ này là hoạt động chia rẽ có tổ chức, có âm mưu, có kế sách dày công của tập đoàn Dalanlama. Hôm đó một số phần tử phạm pháp đã tiến hành đánh, đập, cướp, đốt tại Lasha, kết quả là đã thiêu chết và ném chết 18 dân vô tội, làm thương 382 người, 23 người cảnh sát vũ trang và cảnh sát nhân dân công an trọng thương và 1 người hi sinh. Chúng phóng hoả đốt một số trường học, bệnh viện, ngân hàng, cơ quan nhà máy, tất cả là 30 toà kiến trúc và hơn 100 gia đình, thiêu huỷ hơn 420 cửa hàng, hơn 80 chiếc xe cảnh sát và xe dân dụng. Càng đáng kinh sợ hơn là những kẻ làm loạn còn giết hại quần chúng nhân dân một cách tàn ác vô nhân đạo, đến trẻ em chúng cũng không tha, với quần chúng dân tộc Tạng cũng không chút nương tay,

các tên gây loạn thậm chí đã học theo hình phạt tàn khốc “đốt đèn trời” của chủ nông nô Tân Cương trước đây, đổ dầu vào dân vô tội, thiêu sống họ đến chết.

Ở khu tự trị dân tộc Tạng – **Cam Nam** – Cam Túc và khu tự trị dân tộc Tạng ABei phía Tây Bắc tỉnh Tứ Xuyên cũng lần lượt xảy ra các vụ đánh đập cướp bóc, phá phách.

Thế lực đòi Tây Tạng độc lập không chỉ gây rối loạn ở trong biên giới Trung Quốc mà còn nổi loạn ở ngoài biên giới Trung Quốc. Từ ngày 13 đến 17 - 3, các phần tử đòi Tây Tạng độc lập đã tấn công vào lãnh sự quán Trung Quốc ở các nước phương Tây, khí thế rất hung hăng. Theo lời lẽ của họ, đây chính là hình thức “trói buộc Thế vận hội Bắc Kinh”.

Hàng loạt những hoạt động bạo loạn này của thế lực đòi Tây Tạng độc lập không hề là sự trùng hợp mà nó diễn ra có tổ chức, có âm mưu. Đi ngược dòng tìm về cội nguồn mục tiêu đen tối của tập đoàn Dala nhằm gây rối loạn Bắc Kinh, phá vỡ hoà bình và ổn định trật tự và chia rẽ đất nước.

Chính phủ Trung Quốc đã áp dụng những biện pháp quyết đoán và đã khống chế được cục diện. Những khu vực xảy ra nổi loạn đã được khôi phục trật tự bình thường. Hiện nay phía cảnh sát Trung Quốc đang truy nã những nghi phạm có liên quan.

Ngày 17 - 3, Chủ tịch uỷ ban Olympic Rogger nói rằng không có bất kì một chính phủ của một quốc gia nào vì vấn đề Tây Tạng mà ngăn chặn Thế vận hội Bắc Kinh.

Từ tình hình hiện nay, tôi cho rằng thế lực đòi Tân Cương độc lập và đòi Tây Tạng độc lập sẽ không dừng ở việc phá hoại Thế vận hội. Trong “hai buổi” trả lời phỏng vấn phóng viên nước ngoài và Trung Quốc, ngày 18 - 3, Thủ tướng Ôn Gia Bảo chỉ ra rằng chúng ta đã nhiều lần trình trọng tuyên bố nếu Dala chịu bỏ đi chủ trương độc lập, thừa nhận Tây Tạng là một phần lãnh thổ không thể tách rời của Trung Quốc, thừa nhận Đài Loan là một phần lãnh thổ của Trung Quốc, ngừng tất cả các hoạt động phá hoại chia rẽ, thì cánh cửa đối thoại với họ của chúng tôi sẽ luôn được rộng mở.

Âm mưu ngăn chặn Thế vận hội Bắc Kinh của các thế lực thù địch dù trong nước hay nước ngoài đều sẽ thất bại. Chính phủ và nhân dân Trung Quốc quyết tâm tổ chức một Thế vận hội Bắc Kinh thành một Thế vận hội thành công nhất trong lịch sử.

Khi tác giả sắp hoàn thành bài viết này, ngọn đuốc Olympic đã được thắp lên. Tinh thần Thế vận hội Olympic là thiêng liêng và trong sạch. Chúng ta cùng sống trong một thế giới, chúng ta cùng có một ước mơ. Ngọn đuốc Olympic sẽ mang hoà bình và tình hữu nghị truyền khắp năm châu, ngọn đuốc Olympic được truyền qua Việt Nam, người dân Việt Nam, người dân Trung Quốc và người dân trên thế giới sẽ cùng nhau chia sẻ niềm vui và vinh quang để bầu trời Olympic mãi mãi bay trên bầu trời hoà bình.

KIỆT NHI dịch